

Arrest

nr. 57 560 van 8 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 14 december 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 november 2010 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 oktober 2010 dient verzoeker voor de tweede keer een asielaanvraag in.

Op 18 november 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, aan verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat de persoon die verklaart te heten A., I.
geboren te (...)
en van nationaliteit te zijn: Kosovo
die een asielaanvraag heeft ingediend op 26.10.2010*

Overwegende dat betrokkene op 23.02.2009 een eerste asielaanvraag indiende en er voor hem op 08.12.2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus alsook weigering van de subsidiaire bescherming werd genomen vanwege het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen (CGVS). Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 02.04.2010 de negatieve beslissing van het CGVS bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 26.10.2010 een tweede asielaanvraag indiende en verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een kopie van een vonnis van zijn broer alsook een kopie van het beroep hiertegen voorlegt. Overwegende dat betrokkene een kopie van de identiteitskaart van zijn broer voorlegt. Overwegende dat de gevangenisstraf van zijn broer niet het persoonlijke karakter van betrokkene zijn asielrelaas illustreert. Overwegende dat betrokkene verklaart dat omwille van de daden van zijn broer hij niet meer kan terugkeren naar Kosovo omdat hij vreest gedood te worden uit bloedwraak. Overwegende dat betrokkene hiervoor geen enkel begin van bewijs voorlegt. Overwegende dat het CGVS reeds in zijn beslissing dd. 08.12.2009 stelde dat de problematiek van betrokkene van interpersoonlijke en gemeenrechterlijke aard is en dus niet ressorteert onder de Conventie van Genève. Overwegende dat betrokkene geen verklaringen aflegt die deze conclusie kunnen weerleggen. Overwegende dat betrokkene een rijbewijs voorlegt waarbij er dient te worden opgemerkt dat betrokkene dit document reeds heeft afgegeven in het kader van zijn eerste asielrelaas. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 5 (vijf) dagen.“

2. Over de rechtspleging

Waar verzoeker in zijn repliekmemoire vraagt “*tegenpartij te veroordelen tot de kosten*” wijst de Raad er op dat de procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vooralsnog kosteloos zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Verzoeker voert in het eerste en enig middel de schending aan van de formele motiveringsplicht zoals gesteld in de artikelen 1, 2, 3 en volgende van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Ter adstruering van het middel zet hij het volgende uiteen:

“Verzoeker oordeelt dat de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 18 november 2010 niet voldoet aan de motivatievoorzwaarden zoals gesteld door de artikels 1, 2 en 3 van de wet van 29/07/1991.

Inderdaad, in het kader van zijn 2e asiel aanvraag, heeft verzoeker dus verschillende problemen ingeroepen betreffende de problemen die zijn broer had gehad met deze familie die hem voordien al had bedreigd maar die eveneens andere leden van zijn familie had bedreigd.

Dat deze elementen die hij heeft voorgelegd aan het onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken elementen zijn die effectief zijn asiel aanvraag betreffen en die de informatie bevestigen die hij had ingeroepen bij zijn eerste asielaanvraag voor het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen in de loop van het jaar 2009.

In het kader van zijn beslissing heeft de Dienst Vreemdelingenzaken zich er simpelweg toe beperkt te stellen dat deze elementen niet pertinent zijn voor het opvolgen van een tweede asielaanvraag zonder de redenen voor deze weigering te motiveren.

Dat dit strijdig is met elke eis tot motivatie zoals voorzien in de artikels 1, 2 en 3 van de wet van 29/07/1991.

Hieromtrent zal verzoeker een arrest van 30 januari 2009 nr 22.484 inroepen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat stelt: "er moet worden vastgesteld dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet antwoordt op het inroepen door de verzoekende partij in haar eis van de omzendbrief van 30/09/1997 betreffende het toekennen van een toelating tot verblijf op basis van het samenwonen in het kader van een duurzame relatie.

Voorzeker is de betrokken akte gemotiveerd wat betreft de cohabitatie van de verzoekende partij (door deze ingeroepen omdat zij zou toelaten, samen met andere omstandigheden, de voornoemde omzendbrief in haar voordeel toe te passen), cohabitatie die de verzoekende partij heeft beschouwd als zijnde ingeroepen op zich als uitzonderlijke omstandigheden, maar de akte geeft helemaal niet aan waarom in dit geval de voornoemde omzendbrief niet zou moeten worden toegepast, en dit terwijl deze omzendbrief op een duidelijk manier was ingeroepen en op een gedetailleerde en gefundeerde manier in perspectief werd geplaatst tegenover de situatie van de verzoekende partij.

De bestreden akte beantwoordt dus niet aan de vereisten van motivatie beoogd in het middel.

Het middel is gegrond".

3.2 In de repliekmemoire herhaalt verzoeker het middel zoals uiteengezet in het inleidend verzoekschrift.

3.3 De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164 171; RvS 27 juni 2007, nr. 172 821).

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag wordt besloten.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat verzoeker bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker verwijst naar de door hem ingeroepen problemen die zijn broer heeft gehad met deze familie die hem voordien al had bedreigd maar die eveneens andere leden van zijn familie had bedreigd. Verzoeker wijst er op dat deze elementen effectief zijn asielaanvraag betreffen en de informatie die hij had ingeroepen bij zijn eerste asielaanvraag voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bevestigt.

De Raad stelt vast dat verweerder in de bestreden beslissing motiveert: "Overwegende dat het CGVS reeds in zijn beslissing dd. 08.12.2009 stelde dat de problematiek van betrokkene van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard is en dus niet ressorteert onder de Conventie van Geneve. Overwegende dat betrokkene geen verklaringen aflegt die deze conclusie kunnen weerleggen. Overwegende dat betrokkene geen verklaringen aflegt die deze conclusie kunnen weerleggen." In tegenstelling tot verzoekers bewering in zijn verzoekschrift beperkt verweerder zich er niet toe door "simpelweg te stellen dat deze elementen niet pertinent zijn voor het opvolgen van een tweede asielaanvraag". Verweerder

stelt vast dat de ingeroepen problemen reeds beoordeeld zijn door de Commissaris-generaal en heeft vastgesteld dat de problemen interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn waardoor de problemen niet ressorteren onder de Conventie van Genève. Verzoeker laat ook thans na verklaringen af te leggen die deze conclusie kunnen weerleggen. Verzoeker kan bijgevolg evenmin worden gevolgd waar hij stelt dat verweerder de redenen voor de weigering niet vermeldt.

Verzoeker citeert uit het arrest nr. 22 484 van 30 januari 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad stelt vast dat het arrest een vernietiging betreft van een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard. De Raad ziet de relevantie van de verwijzing naar dit arrest met betrekking tot huidige beroep dat een weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag betreft, niet in.

Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt de motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat er *in casu* elementen zijn die nieuw zijn in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en waarmee verweerder geen rekening zou hebben gehouden. *In casu* oordeelt de gemachtigde van de staatssecretaris aldus dat verzoeker geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade. Het is niet kennelijk onredelijk dat verweerder heeft geoordeeld dat verzoeker geen nieuwe elementen betreffende zijn asielaanvraag heeft aangebracht, nu uit de bestreden beslissing blijkt dat deze feiten kaderen in zijn vrees voor vervolging zoals onderzocht in zijn eerste asielaanvraag en dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen deze vrees niet als gegronnd heeft aanvaard. De bestreden beslissing steunt op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN